

Sahibi:

Turgutlu Lisesi adına Duran CAN
Genel Koordinatörler:
Tuncel ÖLGÜN (TDE ÖĞRETMENİ)
Sukan AKKOYUN(TDE ÖĞRETMENİ)

YAYIN KURULU

SULTAN ŞEN -ÇİĞSEM ERGEL
SELCEN ATİK -HÜSEYİN DURAN
RESUL AYDIN -ÇELİK ÇİLEK
ECEM ŞAHİN -ESENUR DEMİR
RUKİYE BEĞENDİLER -ŞEYMANUR ÖZER
SERKAN ŞAHİNKAYA -İREM BECERİKLİ
ARZU KAYA -FATMA ÇALTI
FATMA GÖRGÜLÜ -NEFİSE ÖNDER
CANAN YALVAÇ -NEBAHAT SEMEN
BÜŞRA AKAY -MERYEM KUMCU
GÖZDE NUR YAVUZ -YUSUF SABIRLAR
SERAY GÖKGÖZ -DUYGU ECE AYTAZ

OLUMLU OL...

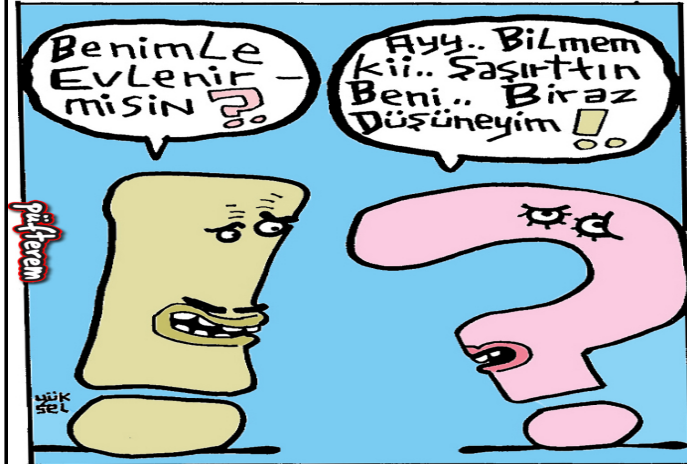
- Büyük Düşünüyorum.
- Kendime Güveniyorum.
- Daima Olumlu Düşünürüm.
- Kendi Geleceğimi Düşünürüm.
- Önceliklerimden Taviz Vermem.
- İsteklerim Üzerinde Odaklanırım.

DÜŞÜN YORUM

**ÇARESİZ KALIRSAN
'ATATÜRK GİBİ DÜŞÜN!'**

NORVEÇ DEYİŞİ

Pozitif düşüneceksin...
Hayata sınıksız sarılacaksın...
İşinden kafanı kaldırıp sevdiğinle
vakit geçireceksin...
Sev ki, hücrelerin yenilensin...
Sana enerji vermeyecek hiç kimseyi
de birlikte olma...

~Shakespeare~

**BİRİNE ÇAMUR
ATMADAN ÖNCE
DÜŞÜN VE SAKIN
UNUTMA ÖNCE
SENİN ELLERİN
KIRILENECEK.**

TOLSTOY

HABER, RÖPORTAJ, SANAT VE SPOR...

Fakir BAYKURT'a Dair

Bir yazar, bir öğretmen, bir düşünce adamı kolay yetişmiyor. Niye mi? Bu anı bile bunun cevabı niteliğinde. Bir öğretmen nasıl olmalıdır? sorusunun cevabını Fakir Baykurt'un annesi Elif Baykurt vermiş. Hepimize ders olması gereken bir anıyla hem de...

O günlerde şimdi her gün severek içtiğimiz çayın yeni yeni içildiği yıllarmış. Evlerinin önüne açılan kahvede insanların içtiği şeyi merak eden ise bir çocuk vardır...

Tahmin ettiğiniz üzere bu kişi Fakir Baykurt'tan başkası değil. Sonrasında kahveden gelen güzel kokulara dayanamayan Fakir Baykurt annesine "Çay isterim, ille de çay!" diye tutturmuş. Annesi ise bu isteği geri çeviremez

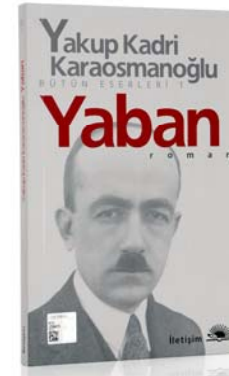
Fakir Baykurt'un elinden tutup kahveye götüren annesi kahveci Topal Hüseyin'i yanına çağırıp "Hüseyin bir bardak çay getir benim oğlana" der

Çay geldikten sonra ise o an ki heyecan ile çayın nasıl içileceğini bilemeyen Fakir Baykurt sıcak çaydan büyük bir yudum aldıktan sonra ağız yanınca bardağı birden yere fırlatır.

Siz değerli okuyucularımıza yeni bir yılda yeni bir sayıyla merhaba diyoruz.

Bu sayımızda Türk edebiyatının önemli isimlerinden Fakir Baykurt'u anlatan güzel bir anıyı, öğrencilerimizden gelen "Organ Bağı"na çağırın yazıyı, şiirleri, resimleri, okulunuzdan haberleri göreceksiniz. Bazılarımız düz yazı sever ve dener bazılarımız şiir; kimi bilimsel yazı yazar kimi tiyatro metni. Ne önemi var ki? Edebiyata ilgi duymaya devam ediyorsak.Kalemimiz yazdığı ve öğrencilerimiz istediği sürece yeni yıllarda birlikte olmak umidiyle...

YAYIN EKİBİ

Edebiyatımızın kilometre taşlarından olan Yaban romanını öğrencilerimizden Fadime YAMAN sizin için değerlendirdi. Keyifli okumalar.

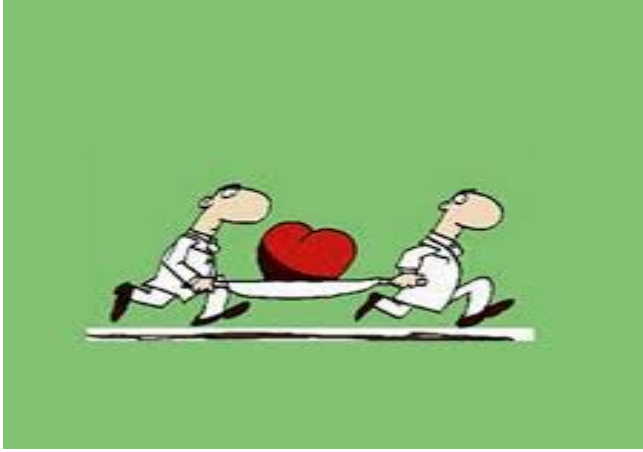
**OKUMAK
BAZEN
YASADIĞIN ŞEHİRİ
BAZEN
TUM DÜNYAYI
BAZEN
BAZEN
BAZEN SADECE
KENDİNİ
KEŞFETMEKTİR**

ÖLÜ BEDENİN SONSUZLUĞU

“Bir bedende iki farklı ruh” ben bu şekilde tanımlayabilirim organ bağışımı. Toprak altında çürüyen bedenin bir başkasında yeşerip filizlenmesi. Birine gelen ölümün, diğerinin yaşamı olması.Birinin gözleri ebedi karanlığa kapanırken bir diğeri renkli parıltıların kol gezdiği gözlerini yarımına açıyor.Biri, pembe bulutların üzerinde Kâf Dağı'na gitmeyi düşlerken diğeri...

Evet,diğeri artık yoktur.

Gülemiyor,ağlayamıyor,hissedemiyor varoluşunun öneminin,zerreciklerinde dolaştığını fark edemiyor.Peki bağışçımız yok ve bunları yapamıyor.Fakat sunu unutuyoruz bağışçımızın bir parçası hala hayatta ve bu eylemleri dolaylı yoldan olsa da devam ettiriyor.Haydi cevap verin bana!O var mıdır, yok mudur? Yoksa arafta mıdır?Evet o aslında araftadır.Hem ölü hem canlı hatta biraz da efsunlu.Belki bir parça da hiçlik denizinden yokluk dalgasıdır.İşte, ben buna ölü bedeninin sonsuzluğu derim.

Paylaşmak.Büyük fedakarlığın kendisidir,paylaşmak.Kendinden alıp başkasına vermek.Ne muazzam bir şey değil mi alamadığımız bir kuple oksijeni bir başkasına bahşetmek?Hayata dönen hastanın gülüşlerinin en ücra köşesinde yer edinmek.Bir anayı evlatsız,bir eşi yol arkadaşı ve bir çocuğu yarım bırakmamış olmak.Sevinçten dökülen saydam kürelerin içinde raks etmek. En önemlisi umut olmak .Aslanın pençesinde çırpınan ceylanın gözlerindeki umut .Giden sevgilinin dönmeyeceğini bilerek onu umutla beklemek.İmkansız isteyip umut etmek.Ölümün kaçınılmaz son olduğunu bilerek umuda sarılmak.Bir nevi hava, su ve yiyecektir,umut.Bitip yitmeyen kavram,kavramımız.

Umut,umut,umut... Gidenden giden,kalana yarenlik eden umut!Fakirin ekmeği umut.Ne durursun ademoğlu?Niye koşmazsın yardıma?Neden umut olmazsın?Neden solmak üzere olan bir ruhu kurtarmazsın?Hasta bir kelebeğin ömrüne ömür katmalı ve onun kahramanı olmalısınız.İnanın bana, kahraman olmak için özel güçlere ya da dünyayı kurtarmana gerek yok.Sadece bir insan kurtarsan kâfi.George Herbert'ın dediği gibi “Her insan bir dünyadır.”O halde bir insan

bir dünyaya tekabül ediyorsa ve elinizde şans var iken bir dünyanın fatihi olmak istemez misiniz?

Haydi durmayın!Siz de kahraman olun.Fırsat Zümrüdü Ankanın kanatlarında zıplayın ve onu yakalayın!Ölümün keskin nefesi ensenizde dolandığında keşke demeyin.

Uzay boşluğunun karanlığına meydan okuyan bir ateş böceği olun.Rüzgara karşı savaşan bir yaprak...Akrep ile yelkovan arasındaki mutlu saniyeler olun. Bir sabah meltemi olup ruhlarınızı okşayın insanların.Nota olup girin insanların kalplerine.Sevinç olun ,tebessüm olun ve en önemlisi umut olun.Kaçırmayın elinizdeki fırsatı ,bakın zaman aleyhinize işliyor.Hissediyorum siz kurtarıcılarınız .Yüce gönüllü,harika insanlar...

Ve siz, bu yazıyı okuyan fâniler!Ölüm tepenize çökmeden, Azrail'in sert pençesine düşmeden gerekeni yapın.Anlayın,insanın değerini,yaşamı ve umudu.Yüzyıllar boyu ışığı sönmeyen umut olun ve umutla karışık yağmur olarak yeryüzüne inin.Ben sizi burada bu sayfada bekliyorum olacağım.Unutmayın , bizim şatafatlı törenimiz ve artık siz de bizden birisiniz.Şimdi avazınız çıkana kadar bağırın sloganımızı: “Seremonimiz hiç bitmesin,bu güzel canlar

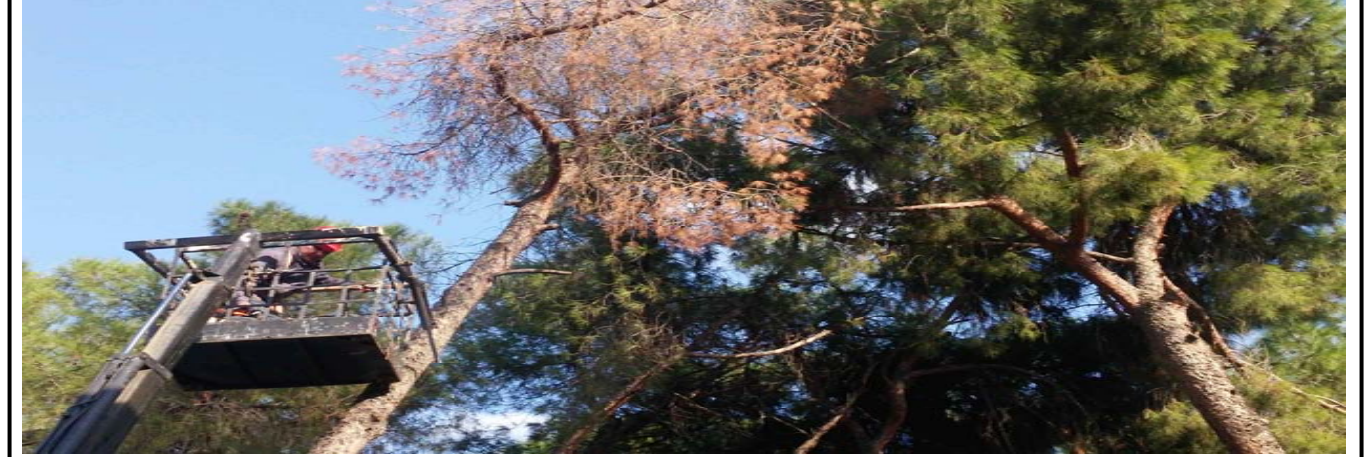
yitip gitmesin!”

Zeynep Baygeldi 11/A

Sanat, Spor, Haber

Bahçemizde Kış Hazırlıkları

Okulumuzun resmi yazışmaları sonucu,Turgutlu Orman İşletme Şefliği'nin verdiği izin ile (2478233 resmi yazı ile) okulumuzun bahçesinde öğrencilerimiz için tehlike arz eden kurumuş ağaçlar (iki adet fıstık çamı) Turgutlu Belediyesi imkanları ile kesilmiştir.

Yapılan bu çalışmalar ile okul bahçemiz hem güzelleşiyor hem de daha güvenli bir hal alıyor.

Ekonomi Üniversitesi Gezimiz

Okulumuz öğrencileri kültürel gezilerine devam ediyor. Bu ayki gezide İzmir Ekonomi Üniversitesi öğrencilerimize tanıtıldı. Öğrencilerimizin memnuniyeti bizim için önemliydi.

Ekonomi üniversitesinden yetkililer öğrencilerimize tanıtıcı bir sunumda bulundular.

DUYURU

4 yılımızda büyük bir emekle çıkarmaya devam ettiğimiz okul gazetemizin bütün sayılarına okul web sitemizden ulaşabilirsiniz.

Okulumuz Güzelleşiyor

Turgutlu Lisesi önündeki sokağa (Demirel Sokak) okulumuz ile Manisa Büyükşehir Belediyesi arasında gerçekleştirilen yazışmalar sonucunda, öğrencilerimizin güvenliği için kasis yapılmıştır.

SENSİZ

Karanlığım senin güzel günün
Aydınlığım belki de hüznün
Nehirlerin içinde sevgiye susamış canlar
Kimsesiz sensiz sızsiz ruhlar

Bedeni ararken ruhu kaybetmiş
Seni ararken sensizliğe düşmüş
Aşk için aşkıktan vazgeçmiş
Kimsesiz sensiz sızsiz ruhlar

Sensizlikte kaybolmuşken
Kimsesizlik tuttu ellerimden
Çırpındım ölen biraz can gibi ben
Kimsesiz sensiz sızsiz ruhlar

Selcen ATİK 12/B

Yağmurun Senfonisi

Yağmuru izliyorum...

Gözyaşlarıyla dolu bir bardaktan gideriyorum su-suzluğumu;

Çünkü bana seni anlatıyor bu yağmur.

Huzur veren bir karamsarlık,

Acının en güzel tonu,

Kalemim dans ederken bembeyaz sayfalarda,

Güzel olur muyuz dersin,

Yağmurla hayat bulan bu arınmış vücutlarda?

Yağmuru izliyorum...

Hafif bir meltemin serinliği ile buluşuyor ,

donuk bakışların sıcaklığı.

İçimde fırtınalar kopuyor o zaman.

Ve karışıyor seslere

Yağmurun şırıltısı.

Hadi sevdiğim elimi tut ve bitir bu senfoniyi.

Bitir ki buluşsun ruhlarımız.

Yeterince temizlenmedik mi?

Dilan ADSOY 12/B

AKŞAM

Akşam oldu yine.

İçimde tarifsiz bir sessizlik
bir de sensizlik.

Kalabalığım içinde yalnızlaştım.

İçime kapandım.

Orada seni hissettim,

Yokluğunu tattım,

İnce sızımın derinliklerinde.

Öyle bir yara ki

kurumaya yüz tutmuşken,

Tekrar tekrar kanayan.

Bir göz yaş

Müjgandan düşmekten korkup

Olduğu yerde kuruyan.

Bir vücut

Gücü kalmadığı halde

Ayakta durmaya çalışan.

Gülsüm CENGAVER 11/A

ÖYLESİNE

Neden seviyorsun diyorlar,

Gözleri diyorum.

Neden diyorlar yine,

Gülüşü diyorum.

Başka diyorlar,

Fikirleri

Sesi yüzü elleri

Hala neden diyorlar,

Öylesine diyorum bu kez de.

Seni öylesine çok

Öylesine seviyorum ki...

Sebepsizce diyemeyecek kadar sebeple,

Sebepleri sayamayacak kadar öylesine.

Betül KAYA12/B

Çay bardağı toprağa düştüğü için kırılmasa da Fakir Baykurt annesinin ona tokat atacağını düşünür. Fakat öyle olmaz. Annesi Topal Hüseyin'i çağırıp bir çay daha getirmesini ister.

Fakir Baykurt'a ikinci çay geldikten sonra bu kez çayı üfleyerek içer. Yıllarca annesine o gün niye kendisine tokat atmadığını sorsa da annesi bu soruyu hep cevapsız bırakır...

Fakir Baykurt'un annesi bu sorunun cevabını yıllar sonra oğlunun öğretmenlik yaptığı köy okulunda verir. Annesi Elif Baykurt'un dersine girdiği o günü ise şu sözlerle anlatır;

"Sınıfta estim, gürlüdüm!." Ders bitince dışarıda anneme sordum : "Anacığım beğendin mi öğretmenliğimi?" Annem ise "Eh, işte fena değil" dedi. "Müfettişler geliyor; iyi veriyor, pekiyi veriyor. Sen de fena değil diyorsun, nasıl olur böyle?" diye sordum.

Fakir Baykurt'un annesi ise herkese ders olması gereken şu sözleri söyler;

"Yıllarca sordun, durdun. Şimdi söylüyorum, aç kulağın dinle! Ben sana çay döktüğün gün kızsaydım, içindeki aslan küserdi. Dövseydim, o aslan ölürdü! Böyle öğretmen falan olmazdın. İşte, sen de benim yaptığımı yap ve sakın ol. Dayak atıp bu çocukların içlerindeki aslanı sakın öldürme!..."

[Doğa Duymaz](#) 'dan alıntıdır.

YABAN

Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun 1932 yılında yazmış olduğu 'Yaban' 1.Dünya Savaşı'nın bitimiyle,Sakarya Savaşı'nın sonuna kadar olan sürede bir Anadolu köyünde köylülerin durumunu,köyün durumunu,o dönemin aydın kişilerinden birinin gözüyle anlatır.

Romanı okumaya başladığım ilk zaman pek sevmemişim. Zaten bir öğretmenimin tavsiyesi üzerine kara vermişim okumaya. Yaklaşık 50.sayfasına kadar da çok sıkılarak okumuştum. Sonrasında ise olaylar bir anda acılaşmaya ve beni sürüklemeye başladı.

Yabanı iki kez okudum. Neden mi? Çünkü sanatsal bir şeyi okuduğunuz dönem,yaş,o an ki duygu ve düşünceler de çok etkiliyor.İlk okuduğumda 14 yaşımıdaydım.O zaman bu roman için 'Milli Mücadele döneminde halk vatani ve canı için endişe ederken aşkı niye romana katmış' şeklinde düşünmüştüm.Oysa ki her dönemde olduğu gibi o dönemde de aşk olabilir.Bunu ikinci okuyuşumda (16 yaşımdaydım) anlamıştım.Çünkü bakış açim,düşüncelerim değişmişti.Ne de olsa o dönemde yaşayanların da hisleri vardı,her insanın olduğu gibi.

Aslında 'Yaban' her konuda bir çok şey kattı bana.İnsanların zihniyetlerini değiştirmeleri gerektiğini,ön yargıdan ve bencillikten uzaklaşmaları gerektiğini öğretti.En çok da, hiçbir konu hakkında düşünceleri olmayan insanların bilgilendirilmesinin,bilgilerin kabul ettirilmesinin çok zor olduğunu öğretti.Özgürlüğün insan için en büyük değerlerden biri olduğunu...

Bu roman sayesinde gerçekten birçok konuya karşı bakış açim değişti. İyi ki okumuşum, bana gerçekten çok güzel şeyler aşıladı dediğim kitaplardan birisidir. Aynı zamanda herkesin okumasını tavsiye edebileceğim bir roman.

Fadime Aksel 11/A

NE İÇİN

Her sonbahar bir yaprak dökülür,

Her sonbahar bir ateş söner.

Dökülen her yaprak

Sönen bir ateş edasıyla düşer yeryüzüne

Sönen her ateş ise biten bir hayali gösterir bize...

Benim için döküldü tüm yapraklar

Bu sonbahar.

Benim için söndü tüm ateşler...

Düşünüyorum şimdi,

Ne için döküldüm bu sonbahar?

Ne için söndüm bu sonbahar?

Cemil Oruç GÜNDÜZ 11/E

SÖYLEYİN BANA

Söyleyin bana,

Nasıl olur da hiçbir ressam bu kadar canlı
renklere sahip tablo çizemez?

Söyleyin bana,

Nasıl olur da hiçbir şair bu kadar derin
anlamları betimleyemez?

Söyleyin bana,

Nasıl olur da hiçbir seri katil bu kadar
tehlikeli olamaz

Söyleyin bana,

Bu kadar insanın yapamadığını bir çift

Göz nasıl yapar?

Söyleyin bana....

Cemil Oruç GÜNDÜZ 11/E